

Уважаемих др. Министре,

Макар че изложеното по-долу не влиза в непосредствената ми работа, нито в тази на Министерството на Вънните Работи, но понеже се отнася до едно положение, което става вече вредно за интересите на страната, принуден съм да Ви го направя достояние.

Касае се до някои дефекти в методите на разузнаване.

Изпращат се за ръководители на разузнаването в чужбина хора неподходящи за тази цел. Те самите използват за агенти хора негодни. А противникът е на високо ниво. В резултат разузнаването е слабо и се заменя с поток от клеки и клевети, които рушат службите в чужбина и единството на българите.

Главните разузнавателни данни получени досега в София са събрани почти изключително от мен, макар и да са били предадени в София понякога чрез други лица. Данните се е наложило да получа аз, понеже източниците са оказали доверие само на мен.

Крайно време е да се погледне извънредно сериозно на разузнаването в Франция и да се натовари с тази задача специално изпратен човек, който да бъде преди всичко сериозен, възрастен и честен.

Погрешно е да се товарят с такава работа младежи. Погрешно е също така да се възлага на лица вече натоварени с друга служебна работа, като напр. някои канцлери при Легацията.

Говори се всред колонията и в Легацията, че за разузнаване са използвани тук някои българи. Това са, или еснафи, или полуинтелигенти, или лумпенизирани младежи. Те не са в състояние да направят обективна и незаинтересована преценка на фактите, и не разбират значението на това което виждат и чуват и допускат че влагат заинтересованост в донесенията си, а от друга страна всички узнават, че те са разузнавачи, както и кому доводят. Поради това, тези разузнавачи са чисто и просто вредни, макар и някои от тях да са партийци. Такива хора трябва да се държат настрана от службите на българската държава в чужбина, и в никой случай да не им се създава самочувствието, че са едва ли не органи на Дирекцията на Милицията и на българското разузнаване, а още по-малко да им се позволява да влияят с своите донесения на службите в страната или в чужбина.

За да се избегне вредното действие на този вид разузнаване, трябва; 1. Час по-скоро да се отстранят от тази област на дейност всички негодни хора; 2. Да се прати в Франция възрастен честен и разумен човек, който да я вземе в ръцете си; 3. Да не се товари той с друга странична обширна служебна работа; 4. В случай, че се получат донесения против някой чиновник или прислужник от легацията или против някой от българската колония да им се дава ход и обосноваването на тях искания да не се изпълняват преди да се предоставят доказани конкретни факти с посочване времемясто, лица, обстановка, а също и източника, достоверността на който да бъде преценена.

Успя и чрез мен да изсмуче малко пари на Дирекцията на Милицията срещу химиречно разузнаване, използвайки обстоятелството, че навремето е бил нещо като разузнавач в Милицията

6. Говори се, че в Белгия е натоварен с разузнаване някой си младеж Паунов. Той изглежда е попаднал в ръцете на един стар предател и корумпиран тип на Борис Тодоров, бивш комунист и сега пак такъв, но ^{след} като е бил експулсиран навремето при боя в Париж на проф. Кулев, се е отрекъл официално от българската партия и от комунизма въобще, обругал я публично и официално е предложил на френската полиция да ѝ стане агент. Чисмата му са известни и доколкото си спомням копия от тях сам аз пратих навремето в София. Той впрочем и не отрича всичко това.

7. Доктор Павлов - все още на работа в Дирекцията, без обаче да го назнача, докато не го проверя. Др. Шарланджиев ми го представи като посочен за тази служба и за разузнаване от ЦК. - отдел кадри. Оказа се негоден нито за разузнаване, нито за прислужник. Предполагам, че постепенно ще свикне с втората служба. За разузнаване, обаче, не бива да се използва, въпреки че е служил в милицията във Варна. Действайки грубо и нетактично, се разкри още в първите дни. Освен това, абсолютно не е в състояние да констатира обективно най-простите факти.

Всички тези "осведомители" трябва да се отстранят решително от тази работа. Масовото разузнаване неизбежно предполага използването и на такива хора, но съвсем не по начина, по който са били използвани досега. Всички те получават самочувствието, че са големи държавни органи и злоупотребяват с него. От друга страна, техслужбата за проводници на клръки и интриги към центъра на разузнаването иж навън към периферията.

Моля гореизложеното да се направи достойние на др. Министър на Вътрешните работи. Прилагам един препис за него.

Моля приеете др. Министре изрази на моите уважения и другарски поздрави.

Париж, 26 Януари 1948

/ Ас. Георгиев /